

От Нели Русева
Вт., 30 Август 2011 00:30

Мира Добрева е лице на „Националната кампания за набиране на приемни родители за деца в нужда“ не само защото тя е добра майка, а защото истински подкрепя каузата.

Мира много силно вярва, че доброто е у всеки един от нас и трябва да направим всичко, за да го извадим наяве. В името на децата ни!

Нели Русева: Последният Ви проект се нарича „Националната кампания за набиране на приемни родители за деца в нужда“. Вие сте лице на кампанията, защо се включихте?

Мира Добрева: Аз всъщност отдавна работя по темата, макар това да не е така известно, както когато станах лице на приемната грижа в България. Още през 2006-та в новините на БНТ „По света и у нас“ направих репортаж за необходимостта спешно в България да навлезе приемната грижа, както е във всяка европейска държава. При едно от пътуванията ми в Холандия разбрах, че там отдавна домовете за деца не съществуват и всички малчугани, които си нямат родители, отиват в приемни семейства, ако не са осиновени, разбира се. Там една приемна майка може да се грижи за 3, 4, 5 приемни деца, дори бях на гости при едно такова семейство, което отглежда 7 дечица, последните две – бебенца-близначета. Те бяха като истинско семейство, повярвайте ми – по-големите каки хранеха с каша бебетата, малките момченца дърпаха майка си, която пък ми даваше интервю, за бисквитки някакви, таткото беше на работа – въобще един нормален и много оживен дом, но... семеен дом, не Дом „Майка и дете“, каквито бяха домовете тогава в България. Гдини по-късно от Фондация „За нашите деца“, която активно работи по приемната грижа в нашата родина, ми се обадиха с предложението да популяризираме идеята. Съгласих се, защото темата ми е изключително близка – като социален репортер през 15-годишната си практика знам, че няма по-добро място и по-добър начин за отглеждането на едно дете от семейството. И ако това е моят принос към изграждането на „Приемната грижа“ в България, защо да не го дам?!

Нели Русева: От какво имат нужда изоставените деца?

Мира Добрева: Имат нужда някой да ги гушне. Да им каже: „Успокой се, усмихни се!“ Имат нужда да чуят „Прощавам ти“ и да кажат „Извини се!“ Имат нужда да протегнат

От Нели Русева
Вт., 30 Август 2011 00:30

ръчички и да гушкат, да гушкат силно някого, без дъх да го оставят! Имат нужда да усещат непрекословна и безкрайна любов! Имат нужда да казват „Обичам те!“ Имат нужда да знаят, че са обичани! Имат нужда някой да им говори умалително, нежно. Да ги нарече „котенце, пиленце, рожбице, щастие!“ Всичко това го има при мама, при татко, при семейството... Тези деца са като всички деца, само че по-раними, по-сетивни и не рядко по-талантливи! Имам две родени деца и сърдечно Ви уверявам в правотата на думите си. Изоставените мъничета носят тъгата на отхвърленото дете много след като вече има кой да се грижи за него. Струва ми се, че децата усещат и знаят дали са обичани, чакани, желани още в утробата на майката... Затова Ви казвам, че изоставените деца имат нужда от много, много любов!

Нели Русева: Според Вас как гледат българите на тази кампания, на този тип грижа?

Мира Добрева: Приемната грижа не е приета еднозначно в страната ни. Не знам ще ми повярват ли, но получих и много упреци, че се включих така активно в кампанията. Много злостни хора ми подмятаха въпроси от рода на: „Защо ти не вземеш да отгледаш едно дете“. На тях отговарях и отговарям и сега – Никога не е късно да станеш приемна майка. Аз засега работя за промяна на нормативната уредба – знаете ли, че до скоро нямаше професия „Приемен родител“? Знаете ли, че приемните майки нямаша трудови договори или ако имаха, те биваха назначавани, като „Болногледачки“? Не е ли обидно това? Знаете ли, че една приемна майка в Холандия получава над 2 000 евро за отглеждането на едно дете на месец? А знаете ли, че заплатата на българската майка е малко над 300 лева? А това не е ли жалко? Знаете ли, че детето като навърши 18 години, държавата си го „взема“ от майката? И знаете ли тази майка, която го е гледала, да речем 15 от тези 18 години, как страда? Как не иска да го остави ... вече го е приела, като свое... Ето, за това работя в момента – тези детайли отдавна са уредени във всяка от по-старите страни – членки на ЕС. И у нас трябва да стане така. Професията „Приемен родител“ трябва да се носи с достойнство и удовлетворение. Но да си приемен родител е призвание, то е необходимост, която се усеща от жена, която по едно или друго стечение на обстоятелствата е останала без деца, без семейство например... Не можеш да станеш приемен родител, защото другите го очакват от теб. Но можеш да правиш това, което зависи от теб, за да намерят хиляди деца своите майки и стотици майки да намерят своите деца...

Нели Русева: Съвсем лично, какви качества трябва да притежава човек, за да стане приемен родител?

Мира Добрева: Съвсем лично и съвсем честно Ви отговарям, че да станеш приемен

От Нели Русева
Вт., 30 Август 2011 00:30

родител трябва да си два пъти повече човек! Два пъти повече жена и два пъти повече търпимост да имаш! Да можеш да отглеждаш чуждо дете – изисква такава сила, каквато обикновената майка не притежава... Възхищавам се от тези жени, при всяка среща с тях се изумявам от търпението им и умението им да общуват с така или иначе по-трудни деца... Особено ако са престояли в дом по-дълго време... Наскоро, пак заради един репортаж, но за Нова телевизия, правих интервю с една приемна майка, чийто приеман син току-що беше навършил 18 години. Тя не искаше той да си тръгва от дома ѝ. Казва: „Как ще го пусна, къде да отиде?“ той също не искаше да се разделя с нея... Никоя майка не е плакала пред мен така. Толкова горко плака тази жена, при мисълта, че ще ѝ вземат детето! А тя има родени две свои деца! За мен е чест, че познавам тази жена. Щастлива съм от професията ми, която позволява такива срещи да са част от живота ми. Такива жени са с по-голямо сърце, с необятна душа и с ВЕЛИКА мисия!

Нели Русева: Приемната грижа е шанс за много деца да получат семейства и да получат любов. На Запад от една страна май започнаха да отричат приемната грижа, Вие вярвате ли в това?

Мира Добрева: Това много ме изненадва! Не мога да повярвам, че е така, защото съм се уверила с очите си, че за тези деца е стократно по-добре да са в семейна среда, колкото и това да не е биологична семейна среда. Разбира се, има случаи, в които детето не може да свикне с приемните родители, както и обратното. И при осиновяването, като действие, вероятно сте чула за действието „Разсиновяване“. Да, за жалост го има. Но това са изключения, а не практики... Аз определено вярвам в бъдещето на приемната грижа!

Нели Русева: 2000 малолетни на година се изоставят в социалните домове, сочи статистиката. Ние българите, лоши родители ли сме или обстоятелствата ни правят такива?

Мира Добрева: Аз не бих се наела да давам оценки. Склонна съм да вярвам, че обстоятелствата ни правят лоши родители. Беднотията, нищетата, лошото образование, ниската социална култура, ниската сексуална култура, разюзданото поведение, ранната бременност, ранните бракове, неосъзнаването на отговорността да си родител... Иначе ми се струва, че българите като цяло сме добър народ. Ето, цяло лято съм в провинцията, живеем в Марина Кейп, Ахелой. Тук срещам толкова сърдечни хора. Добри, мили, готови да помогнат... Вярвам, че българинът е добър човек!

Мира Добрева: Искам стотици майки и деца да се намерят - Фортисимо

От Нели Русева
Вт., 30 Август 2011 00:30

За fortisimo.eu – Нели Русева, снимка личен архив